Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu kahdeksas jaosto)

3 päivänä toukokuuta 2018*

Polkumyynti – Kiinasta peräisin olevan viinihapon tuonti – Lopullisen polkumyyntitullin muuttaminen – Osittainen välivaiheen tarkastelu – Kumoamiskanne – Kysymys siitä, koskeeko toimi kantajia suoraan ja erikseen – Tutkittavaksi ottaminen – Normaaliarvon määrittäminen – Laskennallinen normaaliarvo – Menetelmän muutos – Yksilöllinen kohtelu – Asetuksen (EY) N:o 1225/2009 2 artiklan 7 kohdan a alakohta ja 11 artiklan 9 kohta (joista on tullut asetuksen (EU) 2016/1036 2 artiklan 7 kohdan a alakohta ja 11 artiklan 9 kohta) – Kumoamisen ajallisten vaikutusten mukauttaminen

Asiassa T-431/12,

Distillerie Bonollo SpA, kotipaikka Formigine (Italia),

Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, kotipaikka Borgoricco (Italia),

Distillerie Mazzari SpA, kotipaikka Sant'Agata sul Santerno (Italia),

Caviro Distillerie Srl, kotipaikka Faenza (Italia),

Comercial Química Sarasa, SL, kotipaikka Madrid (Espanja),

edustajinaan R. MacLean, solicitor, ja asianajaja A. Bochon,

kantajina,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään S. Boelaert ja B. Driessen, avustajinaan aluksi asianajaja G. Berrisch, ja N. Chesaites, barrister, sittemmin Berrisch ja lopuksi asianajaja N. Tuominen,

vastaajana,

jota tukevat

Euroopan komissio, asiamiehinään aluksi M. França ja A. Stobiecka-Kuik, sittemmin França ja J.-F. Brakeland,

ja

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd, kotipaikka Changzhou (Kiina), edustajinaan asianajajat E. Vermulst, S. Van Cutsem, F. Graafsma ja J. Cornelis,

väliintulijoina,

jossa on kyse SEUT 263 artiklaan perustuvasta kanteesta, jossa vaaditaan lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan viinihapon tuonnissa annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 349/2012 muuttamisesta 26.6.2012 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 626/2012 (EUVL 2012, L 182, s. 1) kumoamista,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu kahdeksas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. M. Collins (esittelevä tuomari) sekä tuomarit M. Kancheva, E. Bieliūnas, R. Barents ja J. Passer,

kirjaaja: hallintovirkamies C. Heeren,

ottaen huomioon asian käsittelyn kirjallisessa vaiheessa ja 17.10.2017 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asian tausta

1 Viinihappoa käytetään muun muassa viinien ja muiden juomien tuotannossa lisäaineena ja kipsin palamista hidastavana aineena. Euroopan unionissa ja Argentiinassa L+-viinihappoa valmistetaan viininvalmistuksen sivutuotteesta viininsakasta, joka muunnetaan kalsiumtartraatiksi ja sen jälkeen viinihapoksi. Kiinassa L+-viinihappoa ja DL-viinihappoa valmistetaan bentseenistä, joka muunnetaan maleiinianhydridiksi ja sitten maleiinihapoksi ja lopuksi viinihapoksi. Kemiallisten synteesien avulla valmistetulla viinihapolla on samat fysikaaliset ja kemialliset ominaisuudet kuin viininvalmistuksen sivutuotteista valmistetulla viinihapolla ja se on tarkoitettu käytettäväksi samoihin peruskäyttötarkoituksiin kuin viininvalmistuksen sivutuotteista valmistettu viinihappo.

2 Euroopan komissio sai 24.9.2004 käsiteltäväkseen useiden eurooppalaisten tuottajien, joihin kuuluivat Comercial Química Sarasa, SL, Distillerie Mazzari SpA ja Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA, tekemän kantelun viinihappoalalla noudatetusta polkumyyntikäytännöstä.

3 Komissio julkaisi 30.10.2004 Euroopan unionin virallisessa lehdessä ilmoituksen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan viinihapon tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta (EUVL 2004, C 267, s. 4).

4 Kantelun tehneet tuottajat esittivät huomautuksensa.

5 Komissio teki tarkastuskäyntejä useiden eurooppalaisten tuottajien tiloihin, mukaan luettuna edellä 2 kohdassa mainitut kolme yhtiötä ja Distillerie Bonollo SpA.

6 Komissio antoi 27.7.2005 asetuksen (EY) N:o 1259/2005 väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan viinihapon tuonnissa (EUVL 2005, L 200, s. 73).

7 Euroopan unionin neuvosto antoi 23.1.2006 asetuksen (EY) N:o 130/2006 lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan viinihapon tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EUVL 2006, L 23, s. 1; jäljempänä lopullinen asetus).

8 Komissio julkaisi 4.8.2010 ilmoituksen tiettyjen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon lähestyvästä päättymisestä (EUVL 2010, C 211, s. 11), minkä jälkeen se vastaanotti 27.10.2010 kantajina olevien Distillerie Srl:n, Comercial Química Sarasan, Distillerie Bonollon, Distillerie Mazzarin ja Industria Chimica Valenzanan esittämän pyynnön näiden toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevasta tarkastelusta.

9 Komissio julkaisi 26.1.2011 Euroopan unionin virallisessa lehdessä ilmoituksen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan viinihapon tuonnissa sovellettavien polkumyyntitoimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun sekä kyseisiä toimenpiteitä koskevan tarkastelun vireillepanosta (EUVL 2011, C 24, s. 14) polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 (EUVL 2009, L 343, s. 51; jäljempänä perusasetus) (joka on korvattu polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8.6.2016 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2016/1036 (EUVL L 176, s. 21)) ja täsmällisemmin perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan (josta on tullut asetuksen 2016/1036 11 artiklan 2 kohta) nojalla.

10 Kantajat esittivät 9.6.2011 perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan (josta on tullut asetuksen 2016/1036 11 artiklan 3 kohta) nojalla osittaista välivaiheen tarkastelua koskevan pyynnön, jonka kohteena olivat Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd ja Ninghai Organic Chemical Factory (jäljempänä kaksi kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa).

11 Komissio julkaisi 29.7.2011 Euroopan unionin virallisessa lehdessä ilmoituksen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan viinihapon tuontiin sovellettavia polkumyyntitoimenpiteitä koskevan osittaisen välivaiheen tarkastelun vireillepanosta (EUVL 2011, C 223, s. 16) perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

12 Neuvosto antoi 16.4.2012 täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 349/2012 lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan viinihapon tuonnissa perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen (EUVL 2012, L 110, s. 3).

13 Samana päivänä komissio toimitti kantajille lopullisen ilmoitusasiakirjan, johon sisältyvät olennaiset tosiasiat ja huomiot, joiden perusteella se suunnitteli suosittelevansa voimassa olevien polkumyynnin vastaisten toimien muuttamista.

14 Samana päivänä kantajat lähettivät komissiolle täsmennyspyynnön, joka koski normaaliarvon laskentamenetelmää.

15 Komissio ilmoitti kantajille vastauksensa 19.4.2012.

16 Kantajat lähettivät 25.4.2012 komissiolle huomautuksensa lopullisesta ilmoitusasiakirjasta ja moittivat erityisesti normaaliarvon laskemisessa käytetyn menetelmän väitettyä muutosta. Kantajat pyysivät myös kuulemista komission edustajien kanssa.

17 Komission edustajien kanssa 10.5.2012 käydyssä kuulemisessa kantajat esittivät huomautuksensa komission kannasta. Ne esittivät myös kirjallisia lisähuomautuksia 16.5. ja 7.6.2012.

18 Kahta kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa koskeneen osittaisen välivaiheen tarkastelumenettelyn päätyttyä neuvosto antoi 26.6.2012 täytäntöönpanoasetuksen N:o 349/2012 muuttamisesta täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 626/2012 (EUVL 2012, L 182, s. 1; jäljempänä riidanalainen asetus).

19 Tiivistetysti todettuna riidanalaisessa asetuksessa kieltäydytään myöntämästä kahdelle kiinalaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle markkinatalousolosuhteissa toimivan yrityksen asemaa (jäljempänä markkinatalouskohtelu), muodostetaan normaaliarvo vertailumaassa eli Argentiinassa yhteistyössä toimineen tuottajan toimittamien tietojen perusteella ja korotetaan kahden kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan valmistamiin tuotteisiin sovellettavia polkumyyntitulleja 10,1 prosentista 13,1 prosenttiin ja 4,7 prosentista 8,3 prosenttiin.

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

20 Kantajat nostivat käsiteltävänä olevan kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 28.9.2012 toimittamallaan kannekirjelmällä.

21 Kantajat pyysivät unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 5.12.2012 toimittamallaan kirjeellä menettelyn lykkäämistä. Neuvosto pyysi unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 7.12.2012 toimittamallaan kirjeellä niin ikään menettelyn lykkäämistä.

22 Unionin yleisen tuomioistuimen ensimmäisen jaoston puheenjohtaja hyväksyi 13.12.2012 lykkäämispyynnön kahden vuoden ajaksi unionin yleisen tuomioistuimen 2.5.1991 tehdyn työjärjestyksen 77 artiklan c alakohdan mukaisesti.

23 Euroopan komissio ja Changmao Biochemical Engineering toimittivat unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 31.1. ja 16.5.2013 väliintulohakemukset, joissa ne pyysivät saada osallistua tähän oikeudenkäyntiin tukeakseen neuvoston vaatimuksia.

24 Kantajat pyysivät unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 13.11.2014 toimittamallaan kirjeellä menettelyn lykkäämisen jatkamista. Komissio ilmoitti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 19.11.2014 toimittamallaan kirjeellä hyväksyntänsä tähän pyyntöön.

25 Unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi 27.1.2015 lykkäämispyynnön 13.4.2015 asti unionin yleisen tuomioistuimen 2.5.1991 tehdyn työjärjestyksen 77 artiklan c alakohdan mukaisesti.

26 Kantajat pyysivät unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 18.5.2015 toimittamallaan kirjeellä menettelyn lykkäämistä edelleen. Koska neuvosto kuitenkin vastusti mainittua pyyntöä unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 5.6.2015 toimittamallaan kirjeellä, asian käsittelyä ei voitu lykätä 2.5.1991 tehdyn työjärjestyksen 77 artiklan c alakohdan perusteella.

27 Neuvosto esitti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 29.6.2015 toimittamallaan erillisellä asiakirjalla oikeudenkäyntiväitteen 2.5.1991 tehdyn työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

28 Käsiteltävä asia osoitettiin 22.4.2016 unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 27 artiklan 3 kohdan mukaisesti kuudenteen jaostoon määrätylle uudelle esittelevälle tuomarille, joka liitti 20.7.2016 antamallaan määräyksellä oikeudenkäyntiväitteen käsittelyn pääasian yhteyteen ja määräsi oikeudenkäyntikuluista päätettäväksi myöhemmin.

29 Unionin yleisen tuomioistuimen kuudennen jaoston puheenjohtaja hyväksyi 9.9.2016 tekemällään päätöksellä ja 15.9.2016 antamallaan määräyksellä komission ja Changmao Biochemical Engineeringin väliintulohakemukset ja täsmensi, että koska väliintulohakemukset oli jätetty 2.5.1991 tehdyn

työjärjestyksen 116 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun määräajan päättymisen jälkeen, väliintulijoille annettiin lupa esittää niille toimitettavan suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen perusteella huomautuksensa suullisessa käsittelyssä.

30 Koska unionin yleisen tuomioistuimen jaostojen kokoonpanoa muutettiin työjärjestyksen 27 artiklan 5 kohdan mukaisesti, esittelevä tuomari määrättiin kahdeksanteen jaostoon, jonka ratkaistavaksi nyt käsiteltävä asia näin ollen siirrettiin.

31 Unionin yleinen tuomioistuin päätti kahdeksannen jaoston ehdotuksesta siirtää asian unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 28 artiklan nojalla laajennetun ratkaisukokoonpanon käsiteltäväksi.

32 Kantajat vaativat pääasiallisesti, että unionin yleinen tuomioistuin

– ottaa kanteen tutkittavaksi

– kumoaa riidanalaisen asetuksen pitäen kuitenkin sen vaikutukset voimassa siihen saakka, kunnes neuvosto toteuttaa unionin yleisen tuomioistuimen tuomion edellyttämät täytäntöönpanotoimenpiteet

– velvoittaa neuvoston ja väliintulijat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

33 Neuvosto vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– jättää kanteen tutkimatta

– toissijaisesti hylkää kanteen perusteettomana

– velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

34 Unionin yleinen tuomioistuin (laajennettu kahdeksas jaosto) päätti esittelevän tuomarin ehdotuksesta aloittaa asian käsittelyn suullisen vaiheen ja kehotti unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 89 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisena prosessinjohtotoimena asianosaisia vastaamaan tiettyihin kirjallisiin kysymyksiin. Asianosaiset vastasivat kysymyksiin asetetuissa määräajoissa.

35 Asianosaisten lausumat ja vastaukset unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin suullisiin kysymyksiin kuultiin 17.10.2017 pidetyssä istunnossa.

Oikeudellinen arviointi

Tutkittavaksi ottaminen

36 Neuvoston esittämä oikeudenkäyntiväite perustuu yhtäältä asiavaltuuden puuttumiseen ja toisaalta oikeussuojan tarpeen puuttumiseen.

Asiavaltuus

– Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

37 Neuvosto väittää, että riidanalaisella asetuksella ainoastaan korotetaan hieman kahden kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan valmistaman viinihapon tuonnista kannettavia polkumyyntitulleja, eikä sillä muuteta muita täytäntöönpanoasetuksessa N:o 349/2012 esitettyjä toteamuksia, jotka koskevat

muun muassa kaikkien muiden kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien harjoittamaa polkumyyntiä, unionin teollisuudelle aiheutuvaa merkittävää vahinkoa, polkumyynnin ja vahingon välistä syy-yhteyttä ja unionin intressiä toimenpiteiden voimassa pitämiseen. Neuvosto lisää, että riidanalainen asetus on yhdistelmäluontoinen oikeudellinen instrumentti. Sen mukaan asetus sisältää yksittäistapauksia koskevia päätöksiä kahdelle kiinalaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle, mutta on samalla yleisesti sovellettava toimenpide kantajiin nähden. Kanteen tutkittavaksi ottamisen kannalta arvioituna vientiä harjoittavien tuottajien ja unionin tuottajien, kuten kantajien, tilanne on täten perustavalla tavalla erilainen.

38 Neuvosto katsoo tästä, että se seikka, että kantajat ovat olleet riidanalaisen asetuksen antamisen alullepanijoita osittaista välivaiheen tarkastelua koskevan pyyntönsä johdosta, ei ole asiassa ratkaiseva. Se toteaa, että jos niiden tarkastelua koskeva pyyntö olisi hylätty, kantajat olisivat voineet riitauttaa kyseisen päätöksen. Koska osittaista välivaiheen tarkastelua koskeva menettely aloitettiin kantajien pyynnöstä, sitä seurannut riidanalainen asetus on kantajiin nähden yleisesti sovellettava toimenpide, jota kantajat eivät voi riitauttaa useistakin syistä.

39 Neuvosto katsoo ensinnäkin, että riidanalainen asetus, jolla ainoastaan vahvistetaan tarkistettu polkumyyntitulli kahdelle kiinalaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle, ei koske kantajia suoraan. Se lisää tästä, että kahteen kiinalaiseen vientiä harjoittavaan tuottajaan sovelletun polkumyyntitullin suuruus ei voi aiheuttaa oikeudellisia vaikutuksia kantajille, koska ne eivät maksa polkumyyntitullia. Vaikka kyseessä olevan tullin suuruuden tarkastamisella saattoi olla taloudellista vaikutusta unionin tuottajiin, kantajat mukaan luettuina, tämä ei osoita vaadittua oikeusvaikutusta.

40 Kantajilla ei neuvoston mukaan ole subjektiivista oikeutta siihen, että niiden kilpailijoilta aletaan kantaa tietyn suuruista polkumyyntitullia. Neuvosto toteaa yhtäältä, että polkumyyntitullien käyttöönotto edellyttää unionin intressin olemassaoloa. Unionin teollisuudella ei toisaalta ole subjektiivista oikeutta tietyntasoisen tullin määräämiseen, koska tullin suuruus riippuu muiden osapuolten luottamuksellisista tiedoista ja perustuu monitahoisten taloudellisten, poliittisten ja oikeudellisten tilanteiden arviointiin.

41 Neuvosto väittää toiseksi, että riidanalainen asetus ei koske kantajia erikseen. Kantajien tilanne viinihapon tuottajina on samankaltainen kuin kaikkien niiden toimijoiden, jotka harjoittavat toimintaa viinihapon markkinoilla unionissa. Neuvoston mukaan tämän suhteen on tukeuduttava analogisesti valtiontukia koskevaan oikeuskäytäntöön, minkä mukaan edellytetään, että kantajat osoittavat, että riidanalaisella asetuksella toteutettu polkumyyntitullien muutos vaikuttaa merkittävästi niiden asemaan markkinoilla. Pelkästään se, että toimella saattaa olla jotain vaikutusta merkityksellisillä markkinoilla vallitsevaan kilpailutilanteeseen ja että kantajat ovat jonkinlaisessa kilpailutilanteessa toimesta hyötyvän toimijan kanssa, ei riitä siihen, että toimen voitaisiin katsoa koskevan niitä erikseen.

42 Neuvosto kiistää perusteettomana kantajien väitteen, jonka mukaan unionin viinihappoteollisuus saattaisi helposti hävitä, kun otetaan huomioon unionin tuotannonalan voittomarginaali tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana.

43 Neuvosto väittää lisäksi, että se seikka, että kantajat ovat osallistuneet aktiivisesti hallinnolliseen menettelyyn, ei riitä siihen, että toimen katsottaisiin koskevan niitä erikseen. Polkumyyntitullien suuruus ei lisäksi perustu kantajien toimittamiin tietoihin vaan kahden kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan ja vertailumaassa yhteistyössä toimineen tuottajan toimittamiin tietoihin tai julkisesti saatavilla oleviin tietoihin.

44 Tässä tilanteessa neuvosto katsoo, että sillä seikalla, että kantajat mainitaan nimenomaisesti riidanalaisessa asetuksessa, ei ole merkitystä.

45 Komissio on istunnossa todennut, että se tukee neuvoston väitteitä siitä, että kantajilta puuttuu asiavaltuus. Unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin antamassaan vastauksessa komissio kuitenkin täsmensi, että se seikka, että kantajat eivät maksa polkumyyntitullia, on yksi muiden tekijöiden mukana huomioon otettavista seikoista, mutta se ei itsessään ole ratkaiseva sen määrittämiseksi, koskeeko riidanalainen asetus niitä suoraan.

46 Kantajat kiistävät neuvoston väitteet niiden asiavaltuuden puuttumisesta ja väittävät, että riidanalainen asetus koskee niitä suoraan ja erikseen.

– *Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta*

47 SEUT 263 artiklan neljännen kohdan mukaan luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi ensimmäisessä tai toisessa kohdassa määrätyin edellytyksin nostaa kanteen hänelle osoitetusta toimesta tai toimesta, joka koskee häntä suoraan ja erikseen, sekä sääntelytoimesta, joka koskee häntä suoraan ja joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä.

48 Koska riidanalaista asetusta ei ole osoitettu kantajille, ensimmäiseksi on tutkittava, koskeeko se niitä suoraan ja erikseen.

49 Mitä tulee kysymykseen siitä, koskeeko toimi kantajia suoraan, kyseisellä edellytyksellä vaaditaan oikeuskäytännössä usein käytetyn muotoilun mukaan yhtäältä, että unionin oikeudellisella toimella on välittömiä vaikutuksia niiden oikeusasemaan, ja toisaalta sitä, ettei se jätä niille, joille se on osoitettu ja joiden tehtävänä on sen toimeenpano, ollenkaan harkintavaltaa, jolloin toimeenpano on puhtaasti automaattista ja perustuu yksinomaan unionin lainsäädäntöön eikä edellytä välissä olevien sääntöjen soveltamista (määräys 6.9.2011, Inuit Tapiriit Kanatami ym. v. parlamentti ja neuvosto, T-18/10, EU:T:2011:419, 71 kohta ja määräys 14.1.2015, SolarWorld ym. v. komissio, T-507/13, EU:T:2015:23, 40 kohta).

50 Koska jäsenvaltioilla, joiden tehtävänä oli riidanalaisen asetuksen täytäntöönpano, ei ollut mitään harkintavaltaa sikäli kuin kyse oli polkumyyntitullin suuruudesta ja sen kantamisesta sen kohteena olevista tavaroista (ks. vastaavasti tuomio 12.12.2014, Crown Equipment (Suzhou) ja Crown Gabelstapler v. neuvosto, T-643/11, EU:T:2014:1076, 28 kohta (ei julkaistu)), edellä 49 kohdassa mainituista kahdesta vaatimuksesta jälkimmäinen täyttyy.

51 Sikäli kuin kyse on ensimmäisestä näistä vaatimuksista, toisin kuin neuvosto ja komissio väittävät, vaatimusta siitä, että toimen on koskettava kantajien oikeudellista tilannetta suoraan, ei voida tulkita suppeasti.

52 Tämän suhteen on muistutettava julkisasiamies Kokottin asiassa Inuit Tapiriit Kanatami ym. v. parlamentti ja neuvosto (C-583/11 P, EU:C:2013:21, 71 kohta) esittämästä ratkaisuehdotuksesta, jonka mukaan oikeuskäytännössä otetaan – aivan oikeutetusti – jatkuvasti tutkittavaksi yksityisten kumoamiskanteita, jotka koskevat unionin oikeudellisia toimia, joiden vaikutukset kulloisiinkin kantajiin eivät ole luonteeltaan oikeudellisia vaan ensisijaisesti tosiasiallisia, esimerkiksi, koska ne koskevat niitä suoraan niiden toimiessa muiden talouden toimijoiden kilpailijoina.

53 Jos neuvoston ja komission nyt käsiteltävässä asiassa kannattama näkemys käsitteestä, jonka mukaan toimen on koskettava kantajaa suoraan, olisi oikea, kaikki kanteet, joita unionin tuottajat nostavat polkumyyntitulleja määräävistä asetuksista, olisi järjestelmällisesti jätettävä tutkimatta, samoin kuin kaikki kanteet, joita on nostanut sellaisen yhtiön kilpailija, jonka saaman tuen komissio on muodollisen tutkintamenettelyn päätteeksi todennut yhteismarkkinoille soveltuvaksi, ja kaikki kanteet, joita kilpailija on nostanut päätöksestä, jolla yrityskeskittymän todetaan soveltuvan yhteismarkkinoille.

54 Tämän tyyppisiä kanteita on kuitenkin otettu tutkittavaksi oikeuskäytännössä useaan otteeseen.

55 Polkumyyntien alalla ensinnäkin asiassa, jonka johdosta annettiin 20.3.1985 tuomio Timex v. neuvosto ja komissio (264/82, EU:C:1985:119, 12–16 kohta) ja jossa oli kyse tilanteesta, joka oli äärimmäisen lähellä nyt esillä olevaa tilannetta, katsottiin nimenomaisesti, että kyseessä oleva asetus koski suoraan kantajaa, joka oli kilpaileva eurooppalainen tuottaja, joka katsoi, että määrätty polkumyyntitulli ei ollut riittävän korkea. Asioissa, joiden johdosta annettiin 8.7.1998 tuomio CECOM v. neuvosto (T-232/95, EU:T:1998:158) ja 28.10.1999 tuomio EFMA v. neuvosto (T-210/95, EU:T:1999:273), sen paremmin vastaaja kuin tuomioistuin omasta aloitteestaan ei tuonut esiin kysymystä niiden kanteiden tutkimatta jättämisestä, joita eurooppalaisten tuottajien yhdistykset olivat nostaneet asetuksista, joilla määrättiin polkumyyntitulleja, joita kyseiset tuottajat eivät pitäneet riittävinä.

56 Vaikka oikeuskäytännössä on jätetty tutkimatta kanne, jonka eräät unionin tuottajat, jotka kuuluivat polkumyyntikantelun tehneeseen yhdistykseen, olivat nostaneet komission päätöksestä hyväksyä vientiä harjoittavien tuottajien polkumyyntimenettelyssä antamat sitoumukset, kyseinen johtopäätös perustui siihen seikkaan, että mainitulla päätöksellä ei katsottu olleen suoraan vaikutuksia kantajiin, vaan nämä vaikutukset olisivat voineet mahdollisesti aiheutua polkumyyntiasetuksesta, jolla pantiin täytäntöön kyseiset sitoumukset (ks. vastaavasti määräys 14.1.2015, SolarWorld ym. v. komissio, T-507/13, EU:T:2015:23, 48, 52 ja 58 kohta, vahvistettu määräyksellä 10.3.2016, SolarWorld v. komissio, C-142/15 P, ei julkaistu, EU:C:2016:163, 24–28 kohta), ja tämä on huomattavan erilainen tilanne kuin nyt käsiteltävänä oleva asia.

57 Valtiontukien alalla on toiseksi usein katsottu, että komission päätös, jolla kyseessä olevan tuen todetaan soveltuvan yhteismarkkinoille, koskee suoraan tukea saaneen yhtiön kilpailijoita (ks. vastaavasti tuomio 28.1.1986, Cofaz ym. v. komissio, 169/84, EU:C:1986:42, 30 kohta; tuomio 27.4.1995, ASPEC ym. v. komissio, T-435/93, EU:T:1995:79, 60 ja 61 kohta ja tuomio 22.10.1996, Skibsværftsforeningen ym. v. komissio, T-266/94, EU:T:1996:153, 49 kohta). Tästä on täsmennettävä, että tukea saaneen yhtiön kilpailijan tilanne ja sellaisen vientiä harjoittavan tuottajan, jonka tuotteista kannetaan väitetysti riittämättömiä polkumyyntitulleja, kilpailijan tilanne ovat olennaisilta osiltaan toisiinsa rinnastettavissa, kun kanteen tutkittavaksi ottamisen yhteydessä arvioidaan edellytystä siitä, että toimen on koskettava kantajaa suoraan.

58 Kolmanneksi on todettava, että oikeuskäytännössä on lukuisia esimerkkejä kanteista, joita kilpailijat ovat nostaneet päätöksistä, joilla yrityskeskittymä todetaan sisämarkkinoille soveltuvaksi, ja joiden osalta edellytyksen siitä, että toimen on koskettava kantajaa suoraan, katsottiin täyttyneen (tuomio 19.5.1994, Air France v. komissio, T-2/93, EU:T:1994:55, 41 kohta; tuomio 3.4.2003, BaByliss v. komissio, T-114/02, EU:T:2003:100, 89 kohta ja tuomio 30.9.2003, ARD v. komissio, T-158/00, EU:T:2003:246, 60 kohta). Näistä mainituista asioista ilmenee erityisesti, että toimen on myönnetty koskevan kantajia suoraan, vaikka ne eivät olleet yrityskeskittymän osapuolia. Koska edellä mainituissa asioissa kyseessä olleilla päätöksillä sallittiin yrityskeskittymän välitön toteutuminen, ne olivat omiaan aiheuttamaan välittömän muutoksen kyseessä olevilla markkinoilla. Oikeuskäytännössä on lisäksi katsottu, että koska yrityskeskittymän osallistujien tahdosta toteuttaa yrityskeskittymä ei ollut epäilystä, asianomaisilla markkinoilla toimineet taloudelliset toimijat saattoivat riidanalaisen päätöksen tekopäivänä olla varmoja välittömästä ja nopeasta markkinatilanteen muutoksesta (tuomio 4.7.2006, easyJet v. komissio, T-177/04, EU:T:2006:187, 31 ja 32 kohta).

59 Edellä esitetyn valossa on huomautettava, että riidanalaisella asetuksella päätetään kantajien pyynnöstä käynnistetty osittainen välivaiheen tarkastelumenettely ja muutetaan polkumyyntitulleja, joita sovelletaan kahden kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan tuonteihin. Esittäessään perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan nojalla osittaista välivaiheen tarkastelua koskevan pyyntönsä kantajat pyrkivät siihen, että komissio ja neuvosto toteuttavat riittäviä toimenpiteitä niille aiheutuneen vahingon perustana olevan polkumyynnin vastapainoksi. Koska kantajat ovat osittaisen välivaiheen tarkastelumenettelyn alullepanijoita ja koska kyseisen menettelyn päätteeksi toteutetut toimenpiteet oli tarkoitettu vastapainoksi polkumyynnille, joka oli kantajille – samoilla markkinoilla toimivina kilpailevina tuottajina – aiheutuneen vahingon perustana, riidanalainen asetus koskee kantajia suoraan.

60 Neuvoston ja komission esittämillä argumenteilla ei voida vaikuttaa tähän päätelmään.

61 Ensimmäiseksi on hylättävä neuvoston väite, joka koskee sitä seikkaa, että polkumyyntitullien muutoksesta ei voi aiheutua oikeudellisia vaikutuksia kantajille, koske ne eivät maksa mitään polkumyyntitullia. Tämä tekijä itsessään ei ole ratkaiseva (ks. vastaavasti edellä 55 kohdassa mainittu oikeuskäytäntö), kuten komissio on istunnossa myöntänyt.

62 On lisäksi muistutettava, että – kuten kantajat ovat perustellusti todenneet – kaksi kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa eivät myöskään joudu maksamaan tällaisia tulleja. Nämä tullit nimittäin maksaa tuoja, joka tuo tuotteet unioniin. Perusasetuksen 12 artikla (josta on tullut asetuksen 2016/1036 12 artikla), luettuna yhdessä asetuksen 16 ja 18 perustelukappaleen (joista on tullut asetuksen 2016/1036 17 ja 19 perustelukappale) kanssa, on lisäksi esteenä sille, että vientiä harjoittavat tuojat ottavat polkumyyntitullit vastattavikseen tai hävittävät niiden vaikutuksen.

63 Toiseksi on hylättävä neuvoston väite, jota komissio on istunnossa tukenut ja jonka mukaan kantajilla ei ole subjektiivista oikeutta siihen, että niiden kilpailijoille asetetaan tietyn suuruiset polkumyyntitullit. Kanteen tutkittavaksi ottamisen arvioimiseksi on riittävää tutkia, koskeeko riidanalainen asetus kantajia suoraan, ja tilanne on näin jäljempänä esitetyistä syistä. On myös muistutettava, että – kuten kannekirjelmästä ilmenee – kantajat eivät väitä, että niillä on subjektiivinen oikeus tietyn suuruisten polkumyyntitullien määräämiseen, vaan ne ainoastaan moittivat neuvostoa ja komissiota siitä, että nämä ovat rikkoneet perusasetuksen sääntöjä normaaliarvon laskemisessa.

64 Kolmanneksi on hylättävä myös neuvoston väite, jota komissio on istunnossa tukenut ja jonka mukaan sen jälkeen, kun neuvosto ja komissio ovat hyväksyneet osittaisen välivaiheen tarkastelumenettelyn aloittamisen, kantajat eivät voi riitauttaa kyseisen menettelyn lopputulosta. Erityisesti oikeudenkäyntiväitteen 16 kohdasta ja vastauskirjelmän 23 kohdasta ilmenee, että mainittu väite vaikuttaa perustuvan kahteen seikkaan: yhtäältä kyseisen menettelyn lopputulos ei voisi johtaa unionin teollisuudelle epäedullisempaan ratkaisuun, koska polkumyyntitulleja joko korotetaan tai niiden määrä pidetään ennallaan, ja toisaalta menettelyn päätteeksi annettava toimi olisi kantajiin nähden yleisesti sovellettava toimenpide.

65 Tämän argumentin jälkimmäistä näkökantaa tutkitaan jäljempänä 74–91 kohdassa arvioitaessa edellytystä, jonka mukaan toimen on koskettava kantajia erikseen. Argumentin ensimmäistä näkökantaa ei voida hyväksyä kahdesta syystä. Neuvosto ei yhtäältä viittaa mihinkään oikeussääntöön, joka estäisi sitä itseään ja komissiota määräämästä osittaisen välivaiheen tarkastelumenettelyn – johon kyseessä olevat vientiä harjoittavat tuottajat lisäksi voivat osallistua – päätteeksi matalampia polkumyyntitulleja. Tarkastelua koskevan tutkimuksen lopputuloksia ei nimittäin voida määrittää ennakolta, ja se voi johtaa erilaisen menetelmän käyttämiseen, jos asiassa on tapahtunut perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdassa (josta on tullut asetuksen 2016/1036 11 artiklan 9 kohta) tarkoitettu olosuhteiden muutos tai jos alun perin käytetty menetelmä osoittautuu perusasetuksen 2 artiklan (josta on tullut asetuksen 2016/1036 2 artikla) vastaiseksi (ks. vastaavasti tuomio 8.7.2008, Huvis v. neuvosto, ei julkaistu, EU:T:2008:258, 41 ja 42 kohta). Toisaalta on niin, että jos neuvoston ja komission näkemys hyväksyttäisiin, niillä olisi mahdollisuus tosiasiassa välttyä tuomioistuinvalvonnalta rajoittumalla korottamaan täysin marginaalisesti polkumyyntitulleja unionin teollisuuden esittämän osittaista välivaiheen tarkastelua koskevan pyynnön päätteeksi, vaikka perusasetuksen säännösten asianmukaisen soveltamisen olisi pitänyt johtaa huomattavasti suurempaan korotukseen. Tällaista mahdollisuutta ei voida hyväksyä.

66 Neljänneksi on hylättävä neuvoston oikeuskäytäntöön perustuvat väitteet, joilla se pyrkii kiistämään sen, että toimi koskee kantajia suoraan.

67 Neuvosto mainitsee ensimmäisenä 6.9.2011 annetun määräyksen Inuit Tapiriit Kanatami ym. v. parlamentti ja neuvosto (T-18/10, EU:T:2011:419) 75 kohdan, jonka mukaan ei voida sulkea pois sitä, että mainitussa asiassa kyseessä olleessa asetuksessa säädetyllä yleisellä markkinoille saattamisen

kiellolla saattaa olla seurausvaikutuksia sellaisten henkilöiden toimintaan, jotka toimivat ennen kyseistä markkinoille saattamista tai sen jälkeen, mutta näiden vaikutusten ei kuitenkaan voida katsoa aiheutuvan suoraan asetuksesta. Mainitussa kohdassa täsmennetään myös ”kyseisen kiellon mahdollisten taloudellisten seurausten osalta, että nämä seuraukset eivät oikeuskäytännön mukaan koske kantajien oikeusasemaa vaan ainoastaan tosiasiallista asemaa”.

68 Tästä on todettava, että kun 6.9.2011 annetun määräyksen Inuit Tapiriit Kanatami ym. v. parlamentti ja neuvosto (T-18/10, EU:T:2011:419) 75 kohta luetaan kokonaisuudessaan, siitä ilmenee, että se koski kysymystä siitä, aiheutuiko asetuksesta, joka koski hyljetuotteiden markkinoille saattamista, suoria vaikutuksia ainoastaan niiden tahojen tilanteeseen, jotka toimivat kyseisillä markkinoilla, vai aiheutuiko siitä suoria vaikutuksia myös niiden henkilöiden tilanteeseen, jotka toimivat ennen kyseistä markkinoille saattamista, kuten metsästäjät, mitä unionin yleinen tuomioistuin ei hyväksynyt vaan katsoi, että mahdolliset vaikutukset ovat välillisiä. Tämä tulkinta vahvistetaan lisäksi julkisasiamies Kokottin asiassa Inuit Tapiriit Kanatami ym. v. parlamentti ja neuvosto (C-583/11 P, EU:C:2013:21) antaman ratkaisuehdotuksen 73–75 kohdassa. Näin ollen neuvosto ei voi vedota väitteensä tueksi 6.9.2011 annettuun määräykseen Inuit Tapiriit Kanatami ym. v. parlamentti ja neuvosto (T-18/10, EU:T:2011:419), jonka olosuhteet ja ongelmalliset seikat ovat perustavalla tavoin erilaisia kuin nyt käsiteltävässä asiassa.

69 Neuvosto viittaa myös direktiivistä nostettua kumoamiskannetta koskevan 7.7.2014 annetun määräyksen Group’Hygiène v. komissio (T-202/13, EU:T:2014:664) 40 kohtaan. Mainitun määräyksen 36–40 kohdasta ilmenee, että kantajien tilanteeseen voi mahdollisesti aiheutua oikeusvaikutuksia direktiivin täytäntöönpanemiseksi annetuista kansallisista säännöksistä, ei direktiivistä itsestään. Tuossa tilanteessa unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että kantaja ei voinut nojautua direktiivistä väitetysti aiheutuviin taloudellisiin vaikutuksiin osoittaakseen, että se koski sitä suoraan.

70 On todettava, että 7.7.2014 annetun määräyksen Group’Hygiène v. komissio (T-202/13, EU:T:2014:664) ja nyt käsiteltävänä olevan asian olosuhteet ja problematiikka eivät ole rinnastettavissa toisiinsa. Käsiteltävänä olevassa asiassa kantajat eivät riitauta direktiiviä, eikä ole olemassa mitään kansallista täytäntöönpanotoimenpidettä, joka saattaisi koskea niitä suoraan. Tosiasiassa – kuten neuvosto on myöntänyt unionin yleisen tuomioistuimen kirjallisiin kysymyksiin antamassaan vastauksessa samoin kuin istunnossa – riidanalaisessa asetuksessa ei ole mitään kantajia koskevia kansallisia täytäntöönpanotoimenpiteitä. Neuvosto vetoaa toteamuksiin, jotka on esitetty täydentävinä huomautuksina 7.7.2014 annetun määräyksen Group’Hygiène v. komissio (T-202/13, EU:T:2014:664) 40 kohdassa ja joiden mukaan kantajan oikeudelliseen tilanteeseen ei vaikuteta suoraan, mutta kantajan erityinen tilanne kyseisessä asiassa ei kuitenkaan vaikuta olevan rinnastettavissa nyt käsiteltävän asian kantajien tilanteeseen, koska – kuten edellä 52 kohdassa muistutetaan – oikeuskäytännössä hyväksytään sellaisten kumoamiskanteiden tutkittavaksi ottaminen, jotka on nostettu unionin toimista, joiden vaikutukset kantajiin ovat ensisijaisesti tosiasiallisia.

71 Neuvosto mainitsee lopuksi 9.6.2016 annetun tuomion Growth Energy ja Renewable Fuels Association v. neuvosto (T-276/13, valitus vireillä, EU:T:2016:340) 78, 79 ja 87 kohdan tukeakseen väitteitään, joiden mukaan riidanalainen toimi ei koske kantajia suoraan.

72 Tästä on todettava, että 9.6.2016 annetun tuomion Growth Energy ja Renewable Fuels Association v. neuvosto (T-276/13, valitus vireillä, EU:T:2016:340) 75–87 kohta koskee erilaista kysymystä kuin nyt käsiteltävässä asiassa esillä oleva kysymys. Mainituissa kohdissa tutkittiin erityisesti kahden amerikkalaisen tuottajajärjestön, joiden tuotteista oli määrätty kannettavaksi polkumyyntitulleja, henkilökohtaista asiavaltuutta, eli niiden asiavaltuutta, joka ei ollut liityksissä jäsentensä edustajuuteen perustuvaan asiavaltuuteen. Tässä yhteydessä unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että kantajina olleiden järjestöjen jäsenten tuotteita koskenut polkumyyntiasetus ei koskenut suoraan mainittuja kantajia lukuun ottamatta kanneperustetta, joka koski niiden menettelyllisiä oikeuksia sen johdosta,

että ne olivat itse osallistuneet polkumyyntimenettelyyn. Tästä seuraa, että 9.6.2016 annetun tuomion Growth Energy ja Renewable Fuels Association v. neuvosto (T-276/13, valitus vireillä, EU:T:2016:340) 78, 79 ja 87 kohdalla ei voida tukea neuvoston väitteitä.

73 Edellä esitetyn perusteella on todettava, että riidanalainen asetus koskee kantajia suoraan.

74 Siitä kysymyksestä, koskeeko riidanalainen asetus kantajia erikseen, oikeuskäytännöstä ilmenee, että toimi voi koskea SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla muita kuin niitä, joille se on osoitettu, ainoastaan silloin, kun sillä vaikutetaan niihin niille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella ne erottuvat kaikista muista ja ne voidaan yksilöidä samalla tavalla kuin se, jolle toimi on osoitettu (tuomio 15.7.1963, Plaumann v. komissio, 25/62, EU:C:1963:17, s. 223).

75 Erityisesti polkumyyntiasioista on todettava, että vaikka on totta, että asetukset, joilla otetaan käyttöön polkumyyntitulleja, ovatkin SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa määrättyjen edellytysten näkökulmasta luonteeltaan ja ulottuvuudeltaan siinä mielessä normatiivisia, että niitä sovelletaan yleisesti asianomaisiin taloudellisiin toimijoihin, ei ole kuitenkaan poissuljettua, että asetusten eräät säännökset voivat koskea tiettyjä taloudellisia toimijoita erikseen (ks. vastaavasti tuomio 16.4.2015, TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, 19 kohta).

76 Tästä seuraa, että säädökset, joilla otetaan käyttöön polkumyyntitulleja, voivat – ilman, että ne menettävät säännösluonnettaan – koskea eräissä olosuhteissa erikseen eräitä taloudellisia toimijoita, jotka täten voivat nostaa kumoamiskanteen näistä toimista (tuomio 16.5.1991, Extramet Industrie v. neuvosto, C-358/89, EU:C:1991:214, 14 kohta).

77 Se, että tietyille taloudellisten toimijoiden ryhmille tunnustetaan oikeus nostaa kumoamiskanne polkumyyntiasetuksesta, ei kuitenkaan voi estää sitä, että tällainen asetus voi koskea myös muita toimijoita erikseen (tuomio 16.5.1991, Extramet Industrie v. neuvosto, C-358/89, EU:C:1991:214, 16 kohta ja tuomio 16.4.2015, TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, 22 kohta). Tässä yhteydessä on korostettava, ettei ole olemassa tyhjentävää luetteloa niistä kriteereistä, jotka kantajien tilanteen pitäisi täyttää, ja ne voivat täten vedota tällaisen eritystilanteen muodostavien tekijöiden kokonaisuuteen (ks. vastaavasti tuomio 16.5.1991, Extramet Industrie v. neuvosto, C-358/89, EU:C:1991:214, 17 kohta).

78 Tätä arviointia varten on tutkittava yhtäältä kantajien rooli polkumyyntimenettelyssä ja toisaalta niiden asema riidanalaisessa asetuksessa tarkoitetuilla markkinoilla (ks. vastaavasti tuomio 20.3.1985, Timex v. neuvosto ja komissio, 264/82, EU:C:1985:119, 12–15 kohta; tuomio 9.6.2016, Growth Energy ja Renewable Fuels Association v. neuvosto, T-276/13, valitus vireillä, EU:T:2016:340, 122 kohta ja tuomio 9.6.2016, Marquis Energy v. neuvosto, T-277/13, ei julkaistu, valitus vireillä, EU:T:2016:343, 84 kohta).

79 Ensinnäkin oikeuskäytännöstä ilmenee, että kantajan aktiivinen osallistuminen hallinnolliseen menettelyyn esimerkiksi tekemällä kantelu, toimittamalla tietoja, jättämällä kirjallisia huomautuksia tai osallistumalla kuulemiseen on merkityksellinen seikka osoitettaessa sitä, että riidanalainen toimi koskee sitä erikseen (ks. vastaavasti tuomio 16.4.2015, TMK Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, 24–26 kohta ja tuomio 9.6.2016, Growth Energy ja Renewable Fuels Association v. neuvosto, T-276/13, valitus vireillä, EU:T:2016:340, 123–127 kohta).

80 Toiseksi arvioidakseen vaikutusta kantajan markkina-asemaan unionin tuomioistuimet perustavat arviointinsa useisiin seikkoihin, kuten markkinoiden keskittyneisyyteen tai rikkonaisuuteen, kantajan ja kyseessä olevan kilpailijan absoluuttiseen ja suhteelliseen markkinaosuuteen tai niiden vaikutusten laajuuteen, joita riidanalaisella toimella on kantajan toimintaan (ks. vastaavasti tuomio 20.3.1985 Timex v. neuvosto ja komissio, 264/82, EU:C:1985:119, 15 kohta; tuomio 16.5.1991, Extramet Industrie v. neuvosto, C-358/89, EU:C:1991:214, 17 kohta; tuomio 9.6.2016, Growth Energy ja Renewable Fuels Association v. neuvosto, T-276/13, valitus vireillä, EU:T:2016:340, 128 kohta ja tuomio 9.6.2016, Marquis Energy v. neuvosto, T-277/13, ei julkaistu, valitus vireillä, EU:T:2016:343, 90 kohta).

81 Arvioinnista, jota unionin tuomioistuimet ovat suorittaneet näiden tekijöiden muodostamasta kokonaisuudesta, voidaan päätellä, että mitä välittömämmät kilpailusuhteet kantajan ja kyseessä olevan kilpailijan välillä on – joko siksi, että markkinoilla aktiivisten toimijoiden määrä on vähäinen, tai siksi, että kyseessä oleva yritys on kantajan pääasiallinen kilpailija – ja mitä suuremmat ovat kantajalle aiheutuvat haitalliset vaikutukset, sitä suuremmalla syyllä on katsottava, että riidanalainen toimi koskee sitä suoraan.

82 Näiden päätelmien valossa on tutkittava kantajien tilannetta sen ratkaisemiseksi, koskeeko riidanalainen asetus niitä suoraan.

83 Ensinnäkin niiden osallistumisesta hallinnolliseen menettelyyn – joka itsessään ei ole välttämätön eikä riittävä mutta kuitenkin merkityksellinen kriteeri – on todettava, että riidanalaisen asetuksen 2 artiklasta ilmenee, että kantajat olivat osittaisen välivaiheen tarkastelumenettelyn alullepanijoita, koska ne tekivät 9.6.2011 perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisen pyynnön. Riidanalaisen asetuksen toisesta perustelukappaleesta ilmenee myös, että kantajat on yksilöity asetuksessa nimeltä, mikä on muiden joukossa merkityksellinen seikka arvioitaessa sitä, koskeeko asetus niitä erikseen, toisin kuin neuvosto väittää. Ne ovat myös esittäneet välivaiheen tarkastelumenettelyn kuluessa ainakin viiteen otteeseen kirjallisia huomautuksia markkinatalouskohtelun epäämisestä kahdelta kiinalaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta ja komission normaaliarvon laskemisessa käyttämästä menetelmästä. Kantajat ovat myös osallistuneet tapaamiseen komission edustajien kanssa 10.5.2012. Erityisesti riidanalaisen asetuksen 39–41 perustelukappaleesta ilmenee lisäksi, että asetuksessa hylätään nimenomaisesti eräät kantajien tarkastelumenettelyn kuluessa esittämistä väitteistä.

84 Tästä seuraa, että kantajat ovat osallistuneet aktiivisesti hallinnolliseen menettelyyn ja myötävaikuttaneet merkittävästi sen kulkuun ja lopputulokseen.

85 Mitä tulee toiseksi kriteeriin, joka koskee vaikutusta kantajien markkina-asemaan, on todettava, että vaikka polkumyyntejä koskevaan perinteiseen oikeuskäytäntöön ei sisälly yleistä vaatimusta siitä, että kantajien markkina-asemaan kohdistuvan vaikutuksen on oltava huomattava, kuten valtiontukiasioissa, sovellettava päättely on kuitenkin aineellisesti samanlainen. Kantajat eivät lisäksi ole esittäneet mitään periaatteellisia syitä, joilla voitaisiin oikeuttaa niiden vaatima tutkittavaksi ottamista koskevien edellytysten vähemmän ankara soveltaminen polkumyyntiasioissa. Unionin yleisen tuomioistuimen viimeaikaisessa oikeuskäytännössä myös viitataan edellytykseen siitä, että markkina-asemaan kohdistuvan vaikutuksen on oltava huomattava (ks. vastaavasti tuomio 9.6.2016, Growth Energy ja Renewable Fuels Association v. neuvosto, T-276/13, valitus vireillä, EU:T:2016:340, 122 ja 128 kohta ja tuomio 9.6.2016, Marquis Energy v. neuvosto, T-277/13, ei julkaistu, valitus vireillä, EU:T:2016:343, 84 ja 90 kohta). Näin ollen neuvoston väite siitä, että kantajien on osoitettava, että niiden markkina-asemaan on vaikutettu huomattavasti, on perusteltu.

86 Edellytyksestä, joka koskee kantajien markkina-asemaan kohdistunutta huomattavaa vaikutusta arvioituna suhteessa käsiteltävän asian olosuhteisiin, on aluksi todettava, että neuvosto itse myöntää, että riidanalaisella asetuksella ei kyseenalaisteta täytäntöönpanoasetuksessa N:o 349/2012 esitettyjä toteamuksia, jotka koskevat unionin teollisuudelle aiheutuneen merkittävän vahingon olemassaoloa ja Kiinasta peräisin olevan tuonnin – mukaan luettuna kahden kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan tuonnit – ja mainitun vahingon välisen syy-yhteyden olemassaoloa. Nämä toteamukset – joita osapuolet eivät ole kiistäneet – ovat tärkeitä osoitettaessa, koskiko riidanalainen asetus, jonka tarkoituksena oli toteuttaa asianmukaisia polkumyyntitoimenpiteitä, kantajia erikseen.

87 Täsmällisemmin sanottuna kantajat väittävät, että niiden tuotanto vastaa 73 prosenttia unionin teollisuuden viinihapon tuotannosta, eivätkä neuvosto ja komissio ole kiistäneet tätä. Komissio totesi istunnossa, että unionin teollisuuden markkinaosuus vuonna 2012 oli 44 prosenttia. Kantajat väittivät – ilman, että neuvosto ja komissio sitä kiistivät – istunnossa myös, että kantajien joukossa ovat unionin tuotannonalan merkittävimmät tuottajat, mukaan luettuna suurin tuottaja Distillerie Mazzari.

Kantajien kirjelmistä ja täytäntöönpanoasetuksen N:o 349/2012 58 perustelukappaleesta ilmenee lisäksi, että kyseisille markkinoille on ominaista tuottajien vähäinen määrä unionissa ja että ne ovat täten suhteellisen keskittyneet.

88 Kantajat korostavat myös, että ne ovat kahden kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan kilpailijoina kärsineet polkumyyntikäytäntöjen merkittävistä haittavaikutuksista, joista ne mainitsevat erityisesti markkinaosuuksien menettämisen ja 28 prosentin menetyksen työpaikoissa, ja että tällaiset käytännöt vaarantavat kantajien olemassaolon. Vaikka neuvosto kiistää kantajien olemassaololle aiheutuvan vaaran, on todettava, että täytäntöönpanoasetuksen N:o 349/2012 – joka annettiin ainoastaan kaksi kuukautta ennen riidanalaista asetusta – 75 ja 77 perustelukappaleessa mainitaan unionin tuottajien markkinaosuuden aleneminen yli seitsemällä prosenttiyksiköllä vuosina 2007–2010 ja työllisyystason lasku 28 prosentilla samana ajanjaksona. Täytäntöönpanoasetuksen N:o 349/2012 80 perustelukappaleessa lisäksi todetaan, että unionin tuotannonala on edelleen altis polkumyynnin vahingollisille vaikutuksille. Täten ei voida kiistää sitä, että kantajille aiheutuu vakavia haittavaikutuksia niistä polkumyyntikäytännöistä, joita riidanalaisella asetuksella pyritään poistamaan. Täytäntöönpanoasetuksen N:o 349/2012 62 perustelukappaleessa todetaan myös, että kiinalaisilta vientiä harjoittavilta tuottajilta tulleen polkumyyntitoimenpiteiden alaisen viinihapon tuontimäärä unioniin saavutti yli 12 prosentin markkinaosuuden vuonna 2010, mikä on merkittävä määrä.

89 Komissio väitti istunnossa, että Changmao Biochemical Engineeringiä koskevia istunnossa esitettyjä seikkoja ei voida ottaa huomioon arvioitaessa kantajien markkina-asemaan kohdistuvan vaikutuksen merkityksellisyyttä. Tätä väitettä ei voida hyväksyä monestakaan syystä. Ensinnäkin on muistutettava, että riidanalaisella asetuksella pyrittiin määräämään asianmukaiset polkumyyntitullit Changmao Biochemical Engineeringin ja Ninghai Organic Chemical Factoryn tuomiin tuotteisiin liittyvän polkumyynnin vastapainoksi. Changmao Biochemical Engineeringin tuotteiden tuonnit ovat lisäksi tosiasiallisesti tapahtuneet. Kanteen nostamishetkellä ei ollut mitään syitä, jotka olisivat estäneet Changmao Biochemical Engineeringiä koskevien seikkojen huomioon ottamisen sen selvittämiseksi, koskiko riidanalainen asetus kantajia erikseen. On myös todettava, että 1.6.2017 annetulla tuomiolla Changmao Biochemical Engineering v. neuvosto (T-442/12, EU:T:2017:372) kumottiin riidanalainen asetus yksinomaan siitä syystä, että Changmao Biochemical Engineeringin puolustautumisoikeuksia oli loukattu. Kuten jäljempänä 105–113 kohdassa todetaan, kantajilla on edelleen oikeussuojan tarve myös, jotta ne voivat välttää sen, että väitetyt lainvastaisuudet eivät toistu tulevaisuudessa, erityisesti polkumyyntitullien suunnitellun voimassa pitämisen yhteydessä.

90 Tästä on todettava, että komissio julkaisi 19.4.2017 Euroopan unionin virallisessa lehdessä ilmoituksen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan viinihapon tuontiin sovellettavien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireillepanosta (EUVL 2017, C 122, s. 8) perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tästä seuraa, että neuvoston ja komission aikomuksena on pitää voimassa kaikkien vientiä harjoittavien tuottajien – mukaan luettuna Changmao Biochemical Engineeringin – tuotteisiin kohdistuvat polkumyyntitullit.

91 Edellä esitetyn perusteella on katsottava, että kantajilla on kahden kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan kilpailijoina niille tunnusomaisia erityispiirteitä ja että niiden tosiasiallinen tilanne on sellainen, että ne erottuvat kaikista muista ja että ne voidaan yksilöidä samalla tavalla kuin ne, joille riidanalainen asetus on osoitettu.

92 Koska riidanalaisessa asetuksessa ei aseteta polkumyyntitulleja kantajien tuotteille, se ei lähtökohtaisesti myöskään voi sisältää kantajiin kohdistuvia kansallisia täytäntöönpanotoimenpiteitä, ja tältä osin niiden vientiä tai tuontia harjoittavien tuottajien, joiden tuotteista kannetaan polkumyyntitulleja, tilanne on erilainen (ks. vastaavasti määräys 21.1.2014, Bricmate v. neuvosto, T-596/11, ei julkaistu, EU:T:2014:53, 71–73 kohta). Tästä seuraa, että kantajilla ei lähtökohtaisesti ole muita vaihtoehtoisia kansallisia oikeussuojakeinoja riidanalaisen asetuksen väitettyyn lainvastaisuuteen vetoamiseksi.

93 Vaikka tällainen olosuhde ei voi johtaa sen EUT-sopimuksessa nimenomaisesti määrätyn edellytyksen syrjäyttämiseen, jonka mukaan riidanalaisen toimen on koskettava kantajaa erikseen, on muistutettava, että edellytystä, jonka mukaan henkilö voi nostaa kanteen asetuksesta vain, jos se koskee häntä sekä suoraan että erikseen, on tulkittava tehokasta oikeussuojaa koskevan oikeuden valossa ottaen huomioon eri tekijät, joiden perusteella kantaja voidaan yksilöidä (ks. vastaavasti tuomio 25.7.2002, Unión de Pequeños Agricultores v. neuvosto, C-50/00 P, EU:C:2002:462, 44 kohta; tuomio 1.4.2004, komissio v. Jégo-Quéré, C-263/02 P, EU:C:2004:210, 36 kohta ja tuomio 28.4.2015, T & L Sugars ja Sidul Açúcares v. komissio, C-456/13 P, EU:C:2015:284, 44 kohta).

94 Kaiken edellä esitetyn valossa on katsottava, että riidanalainen asetus koskee kantajia suoraan ja erikseen SEUT 263 artiklan neljännen kohdan toisessa osassa tarkoitetulla tavalla.

95 Tämän toteamuksen valossa unionin yleisen tuomioistuimen ei ole tarpeen lausua kantajien asiavaltuudesta, jota tarkoitetaan SEUT 263 artiklan neljännen alakohdan kolmannessa osassa, joka koskee sellaisen kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä, joka on nostettu sääntelytoimesta, joka koskee kantajia suoraan ja joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä, mitä koskevista kysymyksistä osapuolet lausuivat sekä vastauksena unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kirjallisiin kysymyksiin että istunnossa.

Oikeussuojan tarve

– Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

96 Neuvosto väittää, ettei kantajilla ole mitään oikeussuojan tarvetta saada riidanalainen asetus kumotuksi, koska kyseinen kumoaminen merkitsisi sitä, että täytäntöönpanoasetuksella N:o 349/2012 käyttöön otetut alemmat polkumyyntitullit tulisivat taannehtivasti sovellettaviksi riidanalaisen asetuksen voimaantulopäivästä lähtien.

97 Se lisää, että edellytykset riidanalaisen asetuksen vaikutusten voimassapitämiselle SEUT 264 artiklan toisen kohdan mukaisesti eivät täyty. Neuvosto toteaa erityisesti, että niiden tuojien, jotka joutuisivat maksamaan lainvastaisia polkumyyntitulleja uuden asetuksen antamiseen asti, intressejä ei voida jättää huomiotta.

98 Vastauksena unionin yleisen tuomioistuimen kirjalliseen kysymykseen, joka koski 1.6.2017 annetun tuomion Changmao Biochemical Engineering v. neuvosto (T-442/12, EU:T:2017:372) vaikutuksia, neuvosto toteaa, että nyt käsiteltävältä asialta on hävinnyt kohde siltä osin kuin kyse on Changmao Biochemical Engineeringin tuotteille määrätyistä polkumyyntitulleista. Täten käsiteltävän asian kohde rajoittuu Ninghai Organic Chemical Factoryn tuotteille määrättyihin polkumyyntitulleihin.

99 Komissio väittää istunnossa oikeussuojan tarpeesta, että väitettyjen lainvastaisuuksien luonne ei ollut sellainen, että ne olisivat voineet toistua vastaisuudessa käsiteltävän asian olosuhteista riippumatta 15.12.2016 annetussa tuomiossa Gul Ahmed Textile Mills v. neuvosto (T-199/04 RENV, ei julkaistu, valitus vireillä, EU:T:2016:740) tarkoitetulla tavalla. Tosiasiassa väitetyt lainvastaisuudet ovat sen mukaan läheisesti liityksissä asian olosuhteisiin.

100 Kantajat riitauttavat niiden oikeussuojan tarpeen puuttumista koskevat väitteet.

– Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

101 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön nostama kumoamiskanne voidaan tutkia vain siltä osin kuin kantajalla on intressi saada riidanalainen toimi kumotuksi (ks. tuomio 20.6.2001, Euroalliages v. komissio, T-188/99, EU:T:2001:166, 26 kohta

oikeuskäytäntöviittauksineen). Tämä edellyttää, että kanne on omiaan lopputuloksensa kautta tuottamaan sen nostajalle jotakin hyötyä (ks. tuomio 17.4.2008, Flaherty ym. v. komissio, C-373/06 P, C-379/06 P ja C-382/06 P, EU:C:2008:230, 25 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

102 Käsiteltävässä asiassa kantajat eivät vaadi korkeampien polkumyyntitullien taannehtivaa määräämistä, vaan riidanalaisesta asetuksesta aiheutuvien tullien korvaamista siitä päivästä lähtien, jolloin neuvoston uusi mahdollinen asetus annetaan. Näin ollen, toisin kuin komissio väittää, tästä ei voida johtaa sitä, että kantajien pyyntö olisi vastoin oikeusvarmuutta koskevia pakottavia syitä, jotka johtuvat kaikista kyseessä olevista julkisista ja yksityisistä eduista (ks. vastaavasti tuomio 8.9.2010, Winner Wetten, C-409/06, EU:C:2010:503, 66 kohta).

103 Tästä on muistutettava, että kun kanteella ei pyritä riidanalaisesta toimesta aiheutuvien vaikutusten poistamiseen vaan niiden korvaamiseen ankarammalla toimenpiteellä, johon kuuluu korkeamman polkumyyntitullin määrääminen, unionin tuomioistuimet voivat käyttää SEUT 264 artiklan toisessa kohdassa myönnettyä mahdollisuutta pitääkseen voimassa riidanalaisella asetuksella käyttöön otetun polkumyyntitullin siihen asti, kunnes toimivaltaiset toimielimet ovat toteuttaneet tuomion täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet (tuomio 20.3.1985, Timex v. neuvosto ja komissio, 264/82, EU:C:1985:119, 32 kohta; ks. myös analogisesti tuomio 29.6.2000, Medici Grimm v. neuvosto, T-7/99, EU:T:2000:175, 55 kohta).

104 Näissä olosuhteissa kantajilla on intressi vaatia kumottavaksi riidanalaista asetusta, ja tästä kumoamisesta voi aiheutua niille hyötyä. Neuvoston väite on näin ollen hylättävä.

105 Mitä tulee kysymyksiin 1.6.2017 annetun tuomio Changmao Biochemical Engineering v. neuvosto (T-442/12, EU:T:2017:372) vaikutuksista, kuten unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin kirjallisiin kysymyksiin annetuista vastauksista ilmenee, osapuolet ovat yhtä mieltä siitä, että nyt käsiteltävä oikeudenkäynti ei ole täysin menettänyt kohdettaan mainitun tuomion johdosta, sillä neuvosto ei kiistä sitä, että käsiteltävällä oikeudenkäynnillä on edelleen kohde ainakin siltä osin kuin kyse on riidanalaisen asetuksen soveltamisesta Ninghai Organic Chemical Factoryyn.

106 Riidanalainen asetus nimittäin kumottiin ainoastaan siltä osin kuin se koski Changmao Biochemical Engineeringiä, ja se on täten edelleen täysimääräisesti voimassa toisen kyseessä olevan vientiä harjoittavan tuottajan – eli Ninghai Organic Chemical Factoryn – tuotteiden osalta. Riidanalainen asetus on lisäksi kumottu puolustautumisoikeuksien loukkaamisen johdosta.

107 Oikeuskäytännön mukaan silloin, kun toimi kumotaan olennaisten menettelymääräysten noudattamatta jättämisen vuoksi, kumotun toimen korvaamiseen tähtäävä menettely voidaan aloittaa uudelleen juuri siitä hetkestä, jolloin lainvastaisuus tapahtui (ks. vastaavasti tuomio 15.10.2002, Limburgse Vinyl Maatschappij ym. v. komissio, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P–C-252/99 P ja C-254/99 P, EU:C:2002:582, 45 ja 73 kohta).

108 Oikeuskäytännöstä ilmenee myös, että kantajalla voi säilyä intressi vaatia unionin toimielimen toimen kumoamista, jotta voitaisiin välttää se, että kyseistä tointa väitetysti rasittava lainvastaisuus toistuu tulevaisuudessa (tuomio 7.6.2007, Wunenburger v. komissio, C-362/05 P, EU:C:2007:322, 50 kohta ja tuomio 18.3.2009, Shanghai Excell M&E Enterprise ja Shanghai Adeptech Precision v. neuvosto, T-299/05, EU:T:2009:72, 48 kohta).

109 Tästä on todettava, että nyt käsiteltävässä kanteessa kantajat riitauttavat useilla perusteilla neuvoston ja komission riidanalaisessa asetuksessa valitseman menettelyn normaaliarvon ja täten polkumyyntimarginaalin laskemiseksi, ja tätä menettelyä saatetaan käyttää uudestaan tulevaisuudessa erityisesti Kiinasta peräisin olevan viinihapon tuontien yhteydessä.

110 On myös hylättävä komission väite, joka perustuu 15.12.2016 annettuun tuomioon Gul Ahmed Textile Mills v. neuvosto (T-199/04 RENV, ei julkaistu, valitus vireillä, EU:T:2016:740) ja jonka mukaan käsiteltävässä asiassa moititut sääntöjenvastaisuudet ovat läheisesti liityksissä asian olosuhteisiin, eivätkä ne voi toteutua uudestaan tästä asiasta irrallaan. Yhtäältä on todettava, että virheellisen menettelyn soveltaminen normaaliarvon laskennassa voi tapahtua uudestaan tulevaisuudessa riippumatta käsiteltävän asian olosuhteista. Toisaalta 15.12.2016 annetussa tuomiossa Gul Ahmed Textile Mills v. neuvosto (T-199/04 RENV, ei julkaistu, valitus vireillä, EU:T:2016:740) mainittu ratkaiseva tekijä on se seikka, että mainitut sääntöjenvastaisuudet voivat tapahtua uudestaan tulevaisuudessa siitä huolimatta, että riidanalaisella toimella ei enää ole vaikutuksia, eikä se, että kyseinen mahdollisuus on olemassa riippumatta asian olosuhteista.

111 Kuten edellä 90 kohdassa lisäksi todetaan, komissio julkaisi 19.4.2017 ilmoituksen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan viinihapon tuontiin sovellettavien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireillepanosta.

112 Tästä seuraa, että komission tämänhetkisenä aikomuksena on pysyttää riidanalaisesta asetuksesta aiheutuvat edelleen voimassa olevat toimenpiteet sikäli kuin kyse on Ninghai Organic Chemical Factoryn tuotteista, ilman että tällä estetään mahdollisuus toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet sen olennaisten menettelymääräysten rikkomisen korjaamiseksi, joka Changmao Biochemical Engineeringin suhteen todettiin 1.6.2017 annetussa tuomiossa Changmao Biochemical Engineering v. neuvosto (T-442/12, EU:T:2017:372).

113 Kaiken edellä esitetyn perusteella kantajilla on edelleen oikeussuojan tarve. Kanne on tästä syystä otettava tutkittavaksi.

Asiakysymys

114 Kantajat esittävät kanteensa tueksi viisi kanneperustetta, joista ensimmäinen perustuu perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdan rikkomiseen normaaliarvon laskennassa käytetyn menetelmän muuttamisen johdosta; toinen perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan (josta on tullut asetuksen 2016/1036 2 artiklan 7 kohdan a alakohta), luettuna yhdessä perusasetuksen 2 artiklan 1–3 kohdan (joista on tullut asetuksen 2016/1036 2 artiklan 1–3 kohta) rikkomiseen sen johdosta, että asiassa käytettiin laskennallista normaaliarvoa vertailumaan tosiasiallisten kotimaan myyntihintojen sijasta; kolmas perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan rikkomiseen perusarvon määrittämisessä kustannusten perusteella muussa maassa kuin vertailumaassa; neljäs perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan rikkomiseen, koska normaaliarvon määrittämisessä käytettiin raaka-ainetta, joka ei ollut vastaavanlainen, ja viides puolustautumisoikeuksien ja perusteluvelvollisuuden loukkaamiseen.

Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdan rikkomiseen

– Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

115 Ensimmäisessä kanneperusteessaan kantajat väittävät, että riidanalaisella asetuksella rikotaan perusasetuksen 11 artiklan 9 kohtaa, koska neuvosto on muuttanut normaaliarvon laskennassa käytettyä menettelyä ilman, että tämä on perusteltua olosuhteiden muuttumisen johdosta. Ne moittivat riidanalaista asetusta erityisesti siitä, että siinä määritettiin normaaliarvo eikä käytetty tosiasiallisia kotimaan myyntihintoja.

116 Vaikka kantajat myöntävät, että menettelyn muuttaminen vertailumaata käyttämällä oli väistämätöntä kahdelle kiinalaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle, joille ei voitu enää myöntää markkinatalouskohtelua, ne katsovat, että neuvoston olisi pitänyt käyttää perustanaan vertailumaan tosiasiallisia kotimaan myyntihintoja, kuten se oli tehnyt alkuperäisessä tutkimuksessaan niiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta, jotka eivät olleet pyytäneet markkinatalouskohtelua.

117 Neuvosto, jota komissio tukee, kiistää kantajien tähän kanneperusteeseen liittyvät argumentit.

118 Neuvosto esittää täsmällisemmin, että alkuperäisessä tutkimuksessa kahdelle kiinalaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle myönnettiin markkinatalouskohtelu ja että näin ollen normaaliarvo määritettiin niiden tosiasiallisten kotimaan myyntihintojen perusteella perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan (josta on tullut asetuksen N:o 2016/1036 2 artiklan 7 kohdan b alakohta) mukaisesti. Neuvosto toteaa, että kun otetaan huomioon se seikka, että riidanalaisessa asetuksessa katsottiin, etteivät kaksi kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa enää täyttäneet markkinatalouskohtelun soveltamisen edellytyksiä, näihin tuottajiin alkuperäisessä tutkimuksessa käytettyä menettelyä ei voitu enää käyttää ja normaaliarvo oli laskettava perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaisesti. Niinpä perusasetuksen 11 artiklan 9 kohtaa ei voida soveltaa nyt käsiteltävässä asiassa.

119 Neuvosto katsoo, että kantajat väittävät tosiasiassa, että riidanalaisessa asetuksessa olisi pitänyt soveltaa kahteen kiinalaiseen vientiä harjoittavaan tuottajaan samaa menettelyä, jota käytettiin alkuperäisessä tutkimuksessa niihin muihin vientiä harjoittaviin tuottajiin, jotka eivät toimineet yhteistyössä. Tämä väite on neuvoston mukaan hylättävä, koska perusasetuksen 11 artiklan 9 kohta koskee saman menettelyn soveltamista samaan taloudelliseen yksikköön alkuperäisessä tutkimuksessa ja uudelleentarkastelussa. Täten neuvosto kiistää kantajien väitteen, jonka mukaan kaikkien Kiinasta peräisin olevien kyseessä olevien tavaroiden osalta olisi suoritettu yksi yhteinen tutkimus. Tosiasiassa lukuisia menettelyjä on sovellettu tutkimuksessa samanaikaisesti kunkin vientiä harjoittavan tuottajan erityisen tilanteen perusteella sen mukaan, oliko se valittu otokseen ja oliko se toiminut yhteystyössä vai ei.

120 Kantajien tulkinnalla lisäksi poistettaisiin neuvoston mukaan kaikki yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien erottelu sellaisista vientiä harjoittavista tuottajista, jotka eivät toimineet yhteistyössä, mikä olisi syrjintäkiellon periaatteen vastaista.

121 Neuvosto toteaa myös, että alkuperäisessä tutkimuksessa kahden kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan polkumyyntimarginaalit laskettiin synteettistä tuotantoprosessia koskevien tietojen pohjalta. Kantajien tulkinta johtaisi neuvoston mukaan siihen, että normaaliarvon laskenta perustuisi ensimmäistä kertaa luonnollista tuotantoprosessia koskeviin tietoihin, kun taas vientihinta laskettaisiin aina synteettistä tuotantoprosessia koskevien tietojen pohjalta, mikä vääristäisi näiden vertailua.

122 Neuvosto viittaa lopuksi perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdasta, luettuna yhdessä 2 artiklan 10 ja 11 kohdan (joista on tullut asetuksen 2016/1036 2 artiklan 10 ja 11 kohta) kanssa, aiheutuvaan velvoitteeseen suorittaa tasapuolinen vertailu. Vaikka se myöntää, että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohta koskee normaaliarvon ja vientihinnan välistä vertailua, kyseinen säännös edellyttää myös neuvoston huolehtivan siitä, että normaaliarvon laskenta suoritetaan siten, että myöhempi vertailu on tasapuolinen. Kun otetaan huomioon tuotantomenetelmien väliset erot Argentiinassa ja Kiinassa, käsiteltävässä asiassa ei olisi ollut tasapuolista nojautua argentiinalaisen tuottajan tosiasiallisiin myyntihintoihin.

– Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

123 Ensimmäisellä kanneperusteellaan kantajat moittivat komissiota lähinnä siitä, että se on määrittänyt normaaliarvon, jota käytettiin laskettaessa kahden kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan polkumyyntimarginaaleja, sen sijaan, että se olisi käyttänyt tosiasiallisia kotimaan myyntihintoja vertailumaassa, kuten se oli tehnyt niiden tuottajien osalta, joille ei myönnetty markkinatalouskohtelua alkuperäisessä tutkimuksessa. Kantajien mukaan tällaisella menettelyllä rikotaan perusasetuksen 11 artiklan 9 kohtaa.

124 Tästä on muistutettava, että säännöt normaaliarvon laskemiseksi määritetään perusasetuksen 2 artiklan 1–7 kohdassa (joista on tullut asetuksen 2016/1036 2 artiklan 1–7 kohta). Maista, jotka eivät ole markkinatalousmaita ja jotka tutkimusta vireille pantaessa olivat Maailman kauppajärjestön (WTO) jäseniä, peräisin olevien tuontien normaaliarvo määritetään lähtökohtaisesti perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdassa säädetyn erityisen menetelmän mukaisesti. Tämän menetelmän mukaan normaaliarvo määritetään erityisesti vertailumaana olevassa kolmannessa maassa, joka on markkinatalousmaa, käytettävän hinnan tai laskennallisen arvon perusteella.

125 Poikkeuksellisesti perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan nojalla niiden tuontien, jotka ovat peräisin muusta kuin markkinatalousmaasta, normaaliarvo määritetään mainitun asetuksen 2 artiklan 1–6 kohdan mukaisesti, jos on osoitettu, että kyseinen tai kyseiset tuottajat toimivat markkinatalousolosuhteissa (ks. vastaavasti tuomio 28.10.2004, Shanghai Teraoka Electronic v. neuvosto, T-35/01, EU:T:2004:317, 50 kohta ja tuomio 26.9.2012, LIS v. komissio, T-269/10, ei julkaistu, EU:T:2012:474, 39 kohta). On muistutettava, että perusasetuksen 2 artiklan 1–6 kohdassa on säännöt, joita sovelletaan normaaliarvon määrittämiseen markkinatalousmaasta peräisin oleville tuonneille.

126 Perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdassa todetaan lisäksi, että sillä edellytyksellä, että olosuhteet eivät ole muuttuneet, komissio soveltaa kaikissa tarkasteluissa tehdyissä tutkimuksissa samaa menetelmää kuin tullin käyttöön ottamiseen johtaneessa tutkimuksessa perusasetuksen 2 artiklan säännökset huomioon ottaen.

127 Perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdasta ilmenee, että lähtökohtaisesti unionin toimielinten on tarkastelussa sovellettava samaa menetelmää – myös vientihinnan ja normaaliarvon vertailemiseksi –, jota käytettiin tullin käyttöön ottamiseen johtaneessa alkuperäisessä tutkimuksessa. Samassa säännöksessä säädetään poikkeuksesta, jonka mukaan toimielimet voivat soveltaa alkuperäisessä tutkimuksessa sovelletusta menetelmästä poikkeavaa menetelmää silloin, kun olosuhteet ovat muuttuneet. Mainitusta säännöksestä seuraa, että sovelletun menetelmän on oltava perusasetuksen 2 artiklan säännösten mukainen (tuomio 8.7.2008, Huvis v. neuvosto, T-221/05, ei julkaistu, EU:T:2008:258, 41 ja 42 kohta).

128 Käsiteltävää asiaa on tutkittava näiden periaatteiden valossa.

129 Väliaikaisen asetuksen 18–28 perustelukappaleesta ja lopullisen asetuksen 13 perustelukappaleesta ilmenee, että kahden kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan, jotka olivat osoittaneet toimivansa markkinatalousolosuhteissa, osalta komissio oli alkuperäisessä tutkimuksessa laskenut normaaliarvon perusasetuksen 2 artiklan 1–6 kohdassa olevien sääntöjen mukaisesti ja erityisesti kunkin vientiä harjoittavan tuottajan laskuttaman todellisen kotimarkkinahinnan mukaan. Niiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta, joille ei myönnetty markkinatalouskohtelua alkuperäisessä tutkimuksessa, väliaikaisen asetuksen 29–34 perustelukappaleesta ja lopullisen asetuksen 13 perustelukappaleesta ilmenee, että normaaliarvo määritettiin vertailumaan tuottajalta saatujen tietojen perusteella ja erityisesti Argentiinan kotimarkkinahintojen mukaan perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdassa olevien sääntöjen mukaisesti.

130 Riidanalaisen asetuksen 15–21 perustelukappaleen mukaan kahdelta kiinalaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta evättiin markkinatalouskohtelu uudelleentarkastelussa. Tästä syystä normaaliarvoa ei voitu enää määrittää näiden kahden kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan laskuttaman todellisen kotimarkkinahinnan mukaan perusasetuksen 2 artiklan 1–6 kohdassa olevien sääntöjen mukaisesti. Kuten kantajat myöntävät, tämä itsessään ei merkitse perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdan vastaista menetelmän muuttamista.

131 Riidanalaisen asetuksen 27–29 perustelukappaleesta ilmenee, että kahden kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan osalta normaaliarvo määritettiin uudelleentarkastelussa lähinnä Argentiinan tuotantokustannusten perusteella eikä käyttämällä kyseisen maan kotimarkkinahintoja.

132 Toisin kuin neuvosto väittää, tämä muodostaa perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdassa tarkoitetun menetelmän muuttamisen. Mainitussa säännöksessä nimittäin säädetään, että komissio soveltaa kaikissa tarkastelumenettelyjen yhteydessä tehdyissä tutkimuksissa ”samaa menetelmää kuin tullin käyttöön ottamiseen johtaneessa tutkimuksessa”. Käsiteltävässä asiassa normaaliarvo niille tuottajille, joille ei myönnetty markkinatalouskohtelua, oli alkuperäisessä tutkimuksessa laskettu argentiinalaisten kotimarkkinahintojen mukaan, kun taas tarkastelumenettelyn yhteydessä tehdyssä tutkimuksessa se määritettiin niille kahdelle kiinalaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle, joille ei voitu enää myöntää markkinatalouskohtelua, Argentiinan tuotantokustannusten perusteella. Tästä on korostettava, että perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdan sanamuodossa viitataan saman menetelmän soveltamiseen alkuperäisessä tutkimuksessa ja tarkastelumenettelyn yhteydessä tehdyssä tutkimuksessa. Toisin kuin neuvosto väittää, kyseisessä säännöksessä ei näin ollen pelkästään edellytetä yksinomaan sovellettavan samaa menetelmää samaan taloudelliseen toimijaan.

133 On selvää, että erilaisia toimintatapoja voidaan käyttää normaaliarvon laskemisessa vientiä harjoittaville tuottajille, joihin niiden erilaisen tilanteen johdosta sovelletaan perusasetuksen eri säännöksiä. Tilanne on näin esimerkiksi markkinatalouskohtelun piiriin kuuluvien ja sen piiriin kuulumattomien vientiä harjoittavien tuottajien osalta. Perusasetuksen 11 artiklan 9 kohdan nojalla unionin toimielinten on lähtökohtaisesti sovellettava alkuperäisessä tutkimuksessa ja tarkastelumenettelyn yhteydessä tehdyssä tutkimuksessa samaa menetelmää laskettaessa normaaliarvoa vientiä harjoittaville tuottajille, joille ei myönnetä markkinatalouskohtelua, sillä edellytyksellä, että olosuhteet eivät ole muuttuneet tai että alun perin käytetty menetelmä ei ole osoittautunut perusasetuksen 2 artiklan säännösten vastaiseksi.

134 Käsiteltävässä asiassa riidanalaisessa asetuksessa ei viitata olosuhteiden muutokseen. Vaikka riidanalaisen asetuksen 27 perustelukappaleessa täsmennetään, että sovelletun menetelmän valinta johtui eroista viinihapon tuotantoprosessissa Argentiinassa ja Kiinassa – ensin mainitussa käytettiin luonnollista menetelmää ja jälkimmäisessä synteettistä menetelmää –, nämä eroavaisuudet olivat jo olemassa ja tiedossa alkuperäisen tutkimuksen aikana, kuten kantajat asianmukaisesti väittävät.

135 On huomattava, että neuvosto väittää kirjelmissään, että yhtäältä Argentiinan kotimarkkinahintojen perusteella lasketun normaaliarvon, joka siis perustuu luonnollista tuotantoprosessia koskeviin tietoihin, ja toisaalta kahden kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan vientihintojen, jotka perustuvat synteettiseen tuotantoprosessiin, vertaaminen olisi vääristynyttä ja jopa tasapuolisuuden vastaista. Kun neuvostolta tiedusteltiin tämän argumentin ulottuvuutta istunnossa, se väitti, että tällainen polkumyyntitullien laskentatapa olisi vastoin perusasetuksen 2 artiklaa.

136 Tästä on todettava, että riidanalaisessa asetuksessa ei mainita, että alkuperäinen menetelmä olisi osoittautunut perusasetuksen 2 artiklan vastaiseksi, mikä lisäksi vahvistetaan sillä seikalla, että muihin vientiä harjoittaviin tuottajiin nähden voimassa oleva polkumyyntitulli perustuu edelleen alkuperäisen menetelmän mukaisesti määritettyyn normaaliarvoon. Neuvoston näkemyksen hyväksymisestä aiheutuisi se, että kyseisen menetelmän soveltaminen muihin vientiä harjoittaviin tuottajiin, joihin sovellettavat tullit on edelleen määritetty kyseisen menetelmän perusteella, olisi lainvastaista. On kuitenkin todettava, etteivät neuvosto ja komissio ole muuttaneet mitenkään muihin vientiä harjoittaviin tuottajiin sovellettavaa polkumyyntitullia väliaikaisen asetuksen antamisen jälkeen.

137 Mainitun argumentin perusteltavuus on myös hylättävä, kun otetaan huomioon se seikka, että kemiallisten synteesien avulla valmistetulla viinihapolla on samat ominaisuudet kuin viininvalmistuksen sivutuotteista valmistetulla viinihapolla ja se on tarkoitettu käytettäväksi samoihin peruskäyttötarkoituksiin kuin viininvalmistuksen sivutuotteista valmistettu viinihappo, kuten edellä 1 kohdassa todetaan. Näin ollen luonnolliseen valmistusprosessiin perustuvien tietojen nojalla lasketun normaaliarvon vertaaminen synteettiseen tuotantoprosessiin perustuviin vientihintoihin ei ole ilmeisen selvästi perusasetuksen 2 artiklan vastaista.

138 On vielä lisättävä, että neuvosto ei voi perustella menetelmän muuttamista katsomalla yksinkertaisesti, että riidanalaisessa asetuksessa käytetty menetelmä on soveliaampi. Oikeuskäytännön mukaan nimittäin se, että uusi menetelmä on aiempaa soveliaampi ei ole riittävää, jos aiempi menetelmä on kuitenkin perusasetuksen 2 artiklan mukainen (tuomio 8.7.2008, Huvis v. neuvosto T-221/05, ei julkaistu, EU:T:2008:258, 50 kohta).

139 Lopuksi on hylättävä neuvoston argumentti, jonka mukaan kantajien tulkinnalla poistettaisiin kaikki erottelu yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien ja niiden, jotka eivät ole toimineet yhteistyössä, väliltä. Riidanalaisen asetuksen 22 perustelukappaleesta ilmenee, että yhteistyössä toimineelle kahdelle kiinalaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle, jotka täyttivät perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdassa (josta on tullut asetuksen 2016/1036 9 artiklan 5 kohta) säädetyt edellytykset, myönnettiin yksilöllinen kohtelu. Näin ollen toisin kuin muut vientiä harjoittavat tuottajat, jotka eivät toimineet yhteistyössä, niiden eduksi sovellettiin yksilöllistä polkumyyntitullia, joka perustui niiden omiin vientihintoihin.

140 Oikeuskäytännöstä ilmenee lisäksi, että perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdan nojalla yksilöllinen polkumyyntitulli lasketaan normaalisti vertaamalla kaikkiin vientiä harjoittaviin tuottajiin sovellettavaa normaaliarvoa kyseisen tuottajan omiin vientihintoihin (ks. tuomio 4.2.2016, C & J Clark International ja Puma, C-659/13 jaC-34/14, EU:C:2016:74, 130 kohta ja tuomio 26.11.2015, Giant (China) v. neuvosto, T-425/13, ei julkaistu, EU:T:2015:896, 47 kohta). Näin ollen on hylättävä neuvoston ja komission istunnossa esittämä väite, jolla pyritään kiistämään ensimmäinen kanneperuste perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdan perusteella.

141 On nimittäin todettava, että on loogista, että kun useille vientiä harjoittaville tuottajille myönnetään markkinatalouskohtelu, normaaliarvo on kullekin eri, koska se lasketaan kunkin tuottajan omien tietojen perusteella. Sen sijaan ei ole syytä, että normaaliarvo olisi eri tilanteessa, jossa useilta vientiä harjoittavilta tuottajilta evätään markkinatalouskohtelu, koska tässä tilanteessa normaaliarvon laskennat perustuvat vertailumaan tietoihin, ja ovat täten riippumattomia kunkin tuottajan omista tiedoista. Viimeksi mainitussa tilanteessa vientiä harjoittava tuottaja voi aina pyytää yksilöllistä kohtelua, joka merkitsee, että yksilöllinen polkumyyntimarginaali lasketaan vertaamalla kaikille samaa normaaliarvoa kyseisen tuottajan omiin vientihintoihin, sen sijaan, että normaaliarvoa verrattaisiin tuotannonalan vientihintoihin.

142 Kaiken edellä esitetyn perusteella ensimmäinen kanneperuste on hyväksyttävä. Riidanalainen asetus on näin ollen kumottava.

143 Täten unionin yleisen tuomioistuimen ei ole tarpeen tutkia muita kantajien esittämiä kanneperusteita.

Vaatimus pysyttää riidanalaisen asetuksen vaikutukset

– Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

144 Siinä tilanteessa, että kumoamiskanne hyväksytään, kantajat vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin pysyttää SEUT 264 artiklan toisen kohdan nojalla voimassa riidanalaisen asetuksen vaikutukset siihen saakka, kunnes neuvosto toteuttaa unionin yleisen tuomioistuimen tuomion noudattamisen

edellyttämät tarpeelliset toimenpiteet. Kantajat väittävät tästä, että riidanalaisen asetuksen kumoaminen sellaisenaan aiheuttaisi sen, että ne joutuisivat vielä vaikeampaan tilanteeseen, koska ne altistuisivat kahden kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan polkumyynnille sen aikaa, kunnes neuvosto toteuttaa täytäntöönpanotoimenpiteet. Ne täsmentävät, ettei niiden kanteella vaadita kumottavaksi kaikkia riidanalaisen asetuksen vaikutuksia, vaan paremminkin kyseisen asetuksen korjaamista. Näin ollen kahdelle kiinalaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle ei ole syytä myöntää perusteetonta etua.

145 Neuvoston mukaan kantajat eivät ole osoittaneet, että SEUT 264 artiklan toisen kohdan soveltamisedellytykset täyttyvät käsiteltävässä asiassa. Neuvosto toteaa erityisesti, että huomioon on otettava kaikki esillä olevat intressit, ja erityisesti niiden tuojien intressit, jotka joutuvat maksamaan lainvastaisia polkumyyntitulleja niin kauan, kuin toimielimet eivät ole ryhtyneet toimiin. Kantajat eivät neuvoston mukaan ole myöskään osoittaneet, että riidanalaisen asetuksen vaikutusten pysyttämiseksi olisi olemassa oikeusvarmuuteen liittyviä tärkeitä perusteita.

– Unionin yleisen tuomioistuimen arviointi asiasta

146 Kun otetaan huomioon 1.6.2017 annetussa tuomiossa Changmao Biochemical Engineering v. neuvosto (T-442/12, EU:T:2017:372) määrätty kumoaminen, kantajien vaatimusta ei voida hyväksyä Changmao Biochemical Engineeringin osalta. Vaatimus voidaan kuitenkin hyväksyä siltä osin kuin se koskee Ninghai Organic Chemical Factoryä.

147 Tästä on todettava, ettei kanteella pyritä riidanalaisesta asetuksesta aiheutuvan polkumyyntitullin poistamiseen vaan sen korvaamiseen ankarammalla toimenpiteellä, joka sisältää mahdollisesti erilaiseen laskentatapaan perustuvan korkeamman polkumyyntitullin. On lisäksi niin, että jos riidanalaisen asetuksen pelkästä kumoamisesta aiheutuvat vaikutukset voivat aiheuttaa vahinkoa unionin polkumyyntipolitiikan yleisille eduille, tällaisten toimenpiteiden tehokkuuden takaamiseksi ja vastoin neuvoston väitteitä riidanalaisesta asetuksesta aiheutuvat polkumyyntitullit on SEUT 264 artiklan toisen kohdan mukaisesti pidettävä voimassa siihen saakka, kunnes toimielimet ovat toteuttaneet nyt annettavan tuomion täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet (tuomio 20.3.1985, Timex v. neuvosto ja komissio, 264/82, EU:C:1985:119, 32 kohta).

148 On myös viitattava edellä oleviin 101–113 kohtaan siltä osin kuin on kyse kantajien oikeussuojan tarpeesta riidanalaisen asetuksen kumoamisesta huolimatta.

149 Täten vaatimus riidanalaisen asetuksen vaikutusten pitämisestä voimassa siltä osin, kuin sitä ei ole kumottu 1.6.2017 annetulla tuomiolla Changmao Biochemical Engineering v. neuvosto (T-442/12, EU:T:2017:372), on hyväksyttävä.

Oikeudenkäyntikulut

150 Työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska neuvosto on hävinnyt asian, se on kantajien vaatimusten mukaisesti velvoitettava korvaamaan näiden oikeudenkäyntikulut.

151 Työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltiot ja toimielimet, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan. Komissio vastaa näin ollen omista oikeudenkäyntikuluistaan.

152 Työjärjestyksen 138 artiklan 3 kohdan mukaan unionin yleinen tuomioistuin voi määrätä, että muu kuin saman artiklan 1 ja 2 kohdassa mainittu väliintulija vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan. Käsiteltävässä asiassa Changmao Biochemical Engineering on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu kahdeksas jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan viinihapon tuonnissa annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 349/2012 muuttamisesta 26.6.2012 annettu neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 626/2012 kumotaan.**

2) **Täytäntöönpanoasetuksella N:o 626/2012 asetettu polkumyyntitulli pidetään voimassa Ninghai Organic Chemical Factoryn tuotteita koskevilta osin siihen saakka, kunnes Euroopan komissio ja Euroopan unionin neuvosto ovat toteuttaneet tämän tuomion täytäntöönpanon edellyttämät toimenpiteet.**

3) **Neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Distillerie Bonollo SpA:n, Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA:n, Distillerie Mazzari SpA:n, Caviro Distillerie Srl:n ja Comercial Química Sarasa, SL:n oikeudenkäyntikulut.**

4) **Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

5) **Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Collins Kancheva Bieliūnas

Barents Passer

Julistettiin Luxemburgissa 3 päivänä toukokuuta 2018.

Allekirjoitukset